

ת"פ 22654/05/11 - מדינת ישראל נגד ב י ט

בית משפט השלום בנתניה

01 יוני 2015

ת"פ 22654-05-11

ת"פ 15954-01-13

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
המאשימה
נ ג ד
הנאשם
ב י ט

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד סיגל אלפר

ב"כ הנאשם, עו"ד מירי אוזן-קליימן

הנאשם, בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשני כתבי אישום מתוקנים בעבירות אלימות. בכתב האישום המתוקן בת"פ 22654-05-11, הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. על פי המפורט בכתב האישום הנ"ל, ביום 7.7.10 כאשר עמדה בת זוגו לצאת מהבית המשותף למקלט לנשים מוכות עם אחד מילדיה, נכנס הנאשם לבית ואמר לילד לברוח. המתלוננת ניסתה למנוע ממנו לצאת מהבית, ואז דחף אותה הנאשם לעבר הקיר. מספר ימים קודם לכן איים על המתלוננת בכך שהניף לעברה יד ואמר לה שהיא תיכנס לפרדסיה. במסגרת כתב האישום המתוקן בת"פ 15954-01-13, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי מי שעבדה עמו בנובמבר 2012 במפעל. על רקע ויכוח קילל אותה הנאשם והתקרב לעברה בצורה מאיימת. המתלוננת זרקה לעברו שקיות נייר והדפה אותו, וכשהתערב מנהל הייצור והרחיק אותה מהנאשם, ניסתה להכות את הנאשם אך לא הספיקה מאחר והנאשם הסתובב לעברה והכה בפניה. כתוצאה מכך נגרמו לה חבלות של ממש בדמות חתך פנימי בשפה העליונה שנתפר ושן מתנדנדת.

בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים המפורטים בכתבי האישום. דומני כי אין צורך להכביר במילים לגבי החומרה הכרוכה בעבירות אלימות, אשר פוגעות בגופו, בשלומו ובשלוות רוחו של הקרבן. במיוחד נכונים הדברים כאשר מדובר בעבירות אלימות המבוצעות כלפי בת זוג, על כל המשמעות החמורות המתווספות במקרים מעין אלה. במקרה הנוכחי, אין מדובר באירועים מרף החומרה הגבוהה, שכן גילויי האלימות היו מתונים באופן יחסי. באירוע המאוחר יותר נגרמו אמנם חבלות, אך גם למתלוננת עצמה היה חלק בהסלמת האלימות ובמעשי התקיפה. בשים לב לנסיבות אלה, ובהעדר מחלוקת של ממש, אני סבור כי לצד כל אחד מכתבי האישום יש לקבוע מתחם עונש הולם, הנע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר בפועל.

לאחר שנקבעו מתחמי הענישה ובהעדר שיקולים המצדיקים סטיה מהם, יש לאתר את העונש הראוי לנאשם בגדר מתחמי הענישה שנקבעו תוך מתן משקל למכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולהתנהלותו. בהקשר זה יש להפנות לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל שתי הרשעות קודמות, האחת בעבירת איומים משנת 2005 והשניה בעבירה של החזקת נשק בגינה ריצה חמשה חודשי מאסר בעבודות שירות. עוד יש לציין את הנתונים העולים מתסקירי שירות מבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם. ראוי להבהיר כי הנאשם מצוי למעשה במעקב מטעם שירות המבחן במסגרת הליכים אלה, תקופה ממושכת וחריגה של כשנתיים וחצי. במהלך תקופה זו, הוגשו תסקירים רבים בעניינו של הנאשם וניתנו לו הזדמנויות פעם אחר פעם לשתף פעולה ולהשתלב בהליך טיפולי. למרבה הצער, עולה מהתסקירים כי הנאשם שולל כל צורך במעורבות טיפולית, ועל רקע זה ובהתחשב בדפוסי האישיים קיים עדיין סיכון להשנות עבירות אלימות. הסיכון הנו ברף בינוני ואף חומרתו הצפויה ברף הבינוני. שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית כלשהי, לאחר שגם זימן את הנאשם מספר פעמים לבחינת אפשרות הפנייתו לשל"צ, אך הנאשם לא התייצב למפגשים ולא יצר כל קשר על מנת להסביר את הסיבות לאי הגעתו.

לצד נתונים בעייתיים אלה, ראוי לציין כי במהלך השנתיים האחרונות חלה הטבה במצבו של הנאשם במובנים רבים. מהתסקירים הראשונים עלתה התרשמות לפיה נתון הנאשם במצוקה קשה ומצוי תחת סיכון גבוה לפגיעה עצמית או פגיעה במתלוננת. למרבה השמחה, תחזית קודרת זו לא התממשה, ומאז האירוע במקום העבודה לא נפתחו לחובת הנאשם תיקים נוספים. כיום, מצבו של הנאשם יציב באופן יחסי והוא אף מחזיק מזה מספר חודשים במקום עבודה קבוע, תוך שהוא עושה מאמץ לשלם חובות בתיקים גדולים אותם צבר לאורך השנים. עוד יש להזכיר, את הקשיים הנפשיים והרפואיים עמם מתמודד הנאשם, כאשר גם בתחום זה חלה הטבה על אף שהנאשם לא השכיל להשתלב בטיפול פסיכיאטרי כפי שהומלץ לו.

הסגורית עותרת להסתפק במקרה זה בעונש מאסר מותנה, אך דומני כי גם אם יילקחו בחשבון השיקולים לקולא, כמו גם החסכון בזמן ציבורי אשר היה כרוך בהודאת הנאשם בעובדות כתבי האישום המתוקנים, לא ניתן להסתפק בעונש צופה פני עתיד ללא מרכיב קונקרטי ממשי. הנאשם, למעשה, לא הותיר בידי בית המשפט חלופות כלשהן, משנמנע מלהשתלב בהליך טיפולי ואף לא התייצב לפגישות שנועדו לבחון אפשרות השמתו בשל"צ. אזכיר גם כי מסוכנותו גם אם פחתה, עדיין עומדת על רף המוערך כבינוני. כמו כן, אין מדובר בהתסבכויותיו הראשונות בפלילים, והוא כבר ריצה מאסר בעבודות שירות ואף הורשע בעבירת אלימות מסוג איומים. התוצאה הכוללת היא, כי יש מקום לגזור את הדין וליתן עונש כולל אחד אשר יהיה פרופורציוני לחומרה הכוללת של האירועים, ויבטא בחובו גם את מכלול השיקולים פורטו לעיל לקולא ולחומרא. אינני מתעלם מהפגיעה אשר עשויה להגרם לנאשם ולבני משפחתו התלויים בו כתוצאה משליחתו לריצוי מאסר בעבודות שירות, אך דומה כי בנסיבות אין מכך מנוס. עם זאת, בקביעת משך התקופה, יילקחו

בחשבון מכלול השיקולים ובעונש שיוטל לא יהיה משום מיצוי הדין עם הנאשם.

לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שלושה חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות במרכז הגריאטרי דורה החל מיום 28.6.15.
2. ששה חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות כלפי הגוף.
3. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירת איומים.

המזכירות תסרוק את המסמכים ע/1-ע/3.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ד סיוון תשע"ה, 01/06/2015 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי, שופט, סגן נשיאה

הוקלדעלידיפיתהדר